

GŁOS PABIANIC

PISMO POLSKIEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK IV

CZWARTEK, 20 MAJA 1948 ROKU

Nr 137 (1065)

Cena numeru 3 zł

Ameryka potrzebuje pokoju

a rząd Trumana - Marshalla, rząd głupich, żądnym władzy ludzi — kontynuuje zimną wojnę — oświadcza Wallace

NOWY JORK (PAP). — Przebywający na zachodnim wybrzeżu USA w ramach przedwyborczej kampanii propagandowej Henry Wallace, skomentował wczoraj obszernie odpowiedź generałissimusa Stalina na jego list otwarty oraz wykretną reakcję sekretarza Marshalla. Wallace oświadczył m. in., że „najważniejszym problemem stojącym przed Ameryką jest uzyskanie porozumienia ze Związkiem Radzieckim”. Nie pozwolimy sekretarzowi Marshallowi wmawiać w nas co innego — oświadczył Wallace na marginesie reakcji Marshalla, dodając następnie: „dziś rano Marshall oświadczył, że jakkolwiek list Stalina dodaje otuchy, to w rzeczywistości nie ma on specjalnego znaczenia, a ponieważ problemy poruszone w liście dyskutowane były w ONZ i nie ma powodów do dyskusji, wania ich wyłącznie między obu państwami. Odpowiedź Marshalla nie jest zadawalająca, jest ona obliczona na kontynuowanie „zimnej wojny”, podczas kiedy Ameryka potrzebuje pokoju”.

„Żaden naród na świecie — kontynuował Wallace — nie potrzebuje pokoju bardziej od narodu amerykańskiego, którego zarówno stopa życiowa, jak i podstawowe zasady demokratyczne są podminowywane przez klikę bezwzględnych, głupich i żądnym władzy ludzi”. „Każdy, kto czytał mój list i odpowiedź Stalina — oświadczył w zakończeniu Wallace — musi dojść do wniosku, że Związek Radziecki jest gotów do pracy nad znalezieniem formy prawdziwej współpracy między obu państwami”.

Przemawiając tego samego dnia przed grupą kupców i przemysłowców w San Francisco Henry Wallace dał wyraz przekonaniu, że kryzys gospodarczy do którego prowadzi Amerykę obecne koła rządowe, da w roku 1952 całkowite zwycięstwo jego partii.

W związku z wzrostem szans wyborczych na prezydenta USA senatora Vandenberg na skutek równowagi sił pomiędzy kandydatami republikańskimi a demokratycznymi

Wallace oświadczył, że „Vandenberg i Truman są orłem i reszką tej samej monety”. Przypominając, że Vandenberg jest jednym z głównych twórców imperialistycznej polityki USA, której wykonawcą jest Truman, Wallace oświadczył, że usunięcie go z gabinetu Trumana przed dwu laty inspirowane było m. in. przez Vandenberg.

WASZYNGTON (PAP). — Na wtorkowym posiedzeniu senatu USA senator Brewster zainterpelował, czy Wallace przez wystanie listu otwartego do Stalina nie postąpił wbrew tzw. „ustawie Laughana”. Ustawa ta, przyjęta w 1799 roku, tzn. niemal przed 150 laty, zabrania obywatelom amerykańskim nawiązywania ustnych, lub pisemnych kontaktów z rządem obcego państwa w kwestii spornej, bez zezwolenia rządu amerykańskiego.

W kołach dziennikarskich Waszyngtonu uważają za mało prawdopodobne, aby rząd USA zdecydował się zastosować tę archaiczną ustawę przeciwko Wallace'owi. Jednakże podniesienie tej kwestii przez Brewstera dowodzi, jak daleko posuwają się reakcyoniści, usiłując zmusić Wallace'a do milczenia.

Jak donoszą, po przemówieniach Brewstera, przedstawiciele departamentu stanu USA przyznali, że Wallace „najwidoczniej w najmniejszym stopniu nie pogwałcił ustawy Laughana”. Rzecznik departamentu stanu zmuszony był podkreślić, że między listem otwartym Wallace'a a przemówieniami w sprawie polityki zagranicznej, wygłaszanymi przez wielu Amerykan, nie ma zasadniczej różnicy.

Górnicy Chorzowa do tow. Wiesława

Do Honorowego Prezesa
Centr. Zjednoczenia Zw. Górników
Sekretarza Generalnego PPR
tow. W. premiera Wiesława-Gomułki
Warszawa.

Zebrań delegacji na Zjeździe Oddziału Chorzów i Chropaczów Centr. Zw. Zaw. Górników w dniu 15 maja 1948 r., przesyłają Ci, Towarzyszu Wicepremierze, najserdeczniejsze i życzliwe pozdrowienia i życzą pomyślnej pracy dla dobra klasy robotniczej, Państwa

Ludowego i całego Narodu. Zebrani delegaci zapewniają Cię, że będą tak, jak dotychczas stać twardo i nieugięcie przy swoich sztandarach walki o pokój, jedność i o wzmożone tempo pracy w imię szybszej odbudowy kraju i odniesienie zwycięstwa w walce o dobrobyt.

Na dowód tego przekazujemy Ci, Towarzyszu Wicepremierze, na Fundusz Budowy Domu Jedności Polskiej Klasy Robotniczej 400.000 złotych.

Delegaci Zjazdu.

Jerozolima w ogniu bomb

Artyleria arabska niszczy zabytki religijne. Ciężkie walki na wszystkich frontach

LONDYN (PAP). — Na podstawie doniesień agencji Reutersa, sytuacja w Palestynie kształtuje się w sposób następujący:

JEROZOLIMA

W Jerozolimie wokół starej dzielnicy żydowskiej miasta toczą się zacięte walki z u-

działem znaczących sił ze strony arabskiej. Dzielnica żydowska w Jerozolimie znajduje się pod ostrzałem artylerii legionu arabskiego, który wkroczył we wtorek do Jerozolimy. Pociski artylerii arabskiej padają na szereg zabytków religijnych i miejsc świętych, z meczetem Omara, sanktuarium Mahometan na

czelu. W ciągu nocy, według komunikatu Haganah, oddziały żydowskie dokonały z zewnątrz wyłomu w liniach arabskich, łącząc w ten sposób odciętą dzielnicę żydowską Jerozolimy ze światem zewnętrznym.

W okolicach Jerozolimy trwają także walki. Na wzgórzach Judei Żydzi we wtorek ewakuowali izolowaną wioskę Har-Tuv, położoną na południowy zachód od Jerozolimy, na południe od Jerozolimy mocno ufortyfikowaną wioskę arabską El Kubeiba została okupowana przez żydowskie siły zbrojne w nocy z wtorku na środę.

ŚRODKOWA PALESTYNA

W walkach ze strony arabskiej bierze udział lotnictwo, bombardujące szereg osiedli żydowskich w dolinie rzeki Jordan. Specjalnie ciężkie walki z udziałem artylerii toczą się na południowy zachód od Gesher — Kaukab — Ekhwah.

W północnym rejonie Galilei trwają ciężkie walki pomiędzy wojskami syryjskimi i oddziałami żydowskimi. Żydzi ewakuowali we wtorek wioskę Samakh na południowym wybrzeżu jeziora Tiberias. W dolinie rzeki Shaaron żydowskie siły zbrojne odparły ciężki kontratak arabski.

W rejonie Tel-Awiv oddziały żydowskie zajęły po ciężkim oporze ze strony Arabów dawny brytyjski oboz wojskowy, obsadzony przez Arabów. Oboz ten, w odległości 32 km pomiędzy Tel-Awiv i Lyddą, miał być po ewakuacji Brytyjczyków z Palestyny przejęty przez Agencję Żydowską.

Na wyżynie nadbrzeżnej dookoła Tel-Awiv Żydzi kontynuują nadal koncentrację 50 tysięcy żołnierzy dla decydującej walki z wojskami egipskimi i irackimi, nadchodzącymi z południa i wschodu.

FRONT POŁUDNIOWY

Z frontu południowego brak jakichkolwiek informacji poza wiadomością Reutersa z Kairu o trudnościach zaopatrzenia armii egipskiej na pustyni południowej Palestyny.

Nowe sukcesy wojsk Markosa

Terror faszystowski nie ustaje. Oświadczenie rządu jugosłowiańskiego w Atenach

RZYM (PAP). — Agencja Elefteri Ellada donosi o nowych sukcesach greckiej armii demokratycznej. Oddziały Markosa zajęły szereg miejscowości w Janinie i Kalamie. W starciach pod Kerasovem wojska faszystowskie poniosły poważne straty. Oddziały wojsk demokratycznych zaatakowały garnizon miast Tasika-Tsika, Nestorio i Aghros, odnosząc duże sukcesy.

Setki dziewcząt i chłopców greckich z te-

KOMUNIKAT

W sobotę, tzn. dn. 22 maja br. o godz. 15-cj odbędzie się w Łodzi w sali CRDK ul. Piotrkowska 243 Wojewódzka Narada aktywno gospodarczego PPR i PPS, oraz prelegentów, z udziałem przedstawicieli kierownictwa centralnego w osobach tow. ministra Jędrzejowskiego z PPR i tow. wiceministra Jastrzębskiego z PPS.

Na naradę tę winni przybyć członkowie PPS i PPR, zajmujący kierownicze stanowiska w przemyśle, handlu i spółdzielczości z terenu Łodzi i województwa.

Obecność wymienionych wyżej towarzyszy obowiązkowa.

Komitet Łódzki i Wojew.
Polskiej Partii Robotniczej

Wojewódzki Komitet
Polskiej Partii Socjalistycznej

renów zajętych przez wojska demokratyczne, zgłaszają się do dowódcy wojsk demokratycznych, prosząc o zezwolenie im na udział w walkach.

RZYM (PAP). — Rozgłosza Wolnej Grecji podaje, że rozprawa sądowa nad demokratami greckimi, więźniami obozu w Makronisos, toczy się w miejscowości Lavron w atmosferze strasznego terroru. Świadcami oskarżenia są ci sami oprawcy, którzy w lutym bieżącego roku zmasakrowali 250 żołnierzy i oficerów. Grecki rząd faszystowski postanowił za wszelką cenę doprowadzić do wydania wyroku śmierci na większość oskarżonych.

Rozgłosza Wolnej Grecji apeluje do świa-

ta cywilizowanego o zainteresowanie, celem uratowania życia nieszczęśliwych ofiar terroru faszystowskiego.

BELGRAD (PAP). — Rząd jugosłowiański przesłał rządowi greckiemu oświadczenie w sprawie masowych egzekucji więźniów greckich.

Oświadczenie to podkreśla, że akty rządu greckiego są brutalną przemocą nad patriotami greckimi, którzy przelewali krew we wspólnej walce narodów sprzymierzonych przeciwko wspólnemu wrogowi.

Organizacje jugosłowiańskie w dalszym ciągu ogłaszają publiczne protesty przeciwko terrorowi panującemu w Grecji.

Kwestionariusze — zamiast działania

Rada Bezpieczeństwa debatuje nad sprawą Palestyny

LAKE SUCCES (PAP). — Po 6-ciu godzinach obrad Rada Bezpieczeństwa zaaprobowala wczoraj ostateczne brzmienie przedłożonego przez USA kwestionariusza dla władz arabskich i żydowskich w Palestynie, który dopomóc ma Radzie w wyjaśnieniu sytuacji wojskowej w Palestynie. Odpowiedź na kwestionariusz nadesłana ma być Radzie Bezpieczeństwa do godz. 14 — 21 maja.

Debaty Rady Bezpieczeństwa toczyły się pod znakiem akcji Araoów, którzy wytyżali

wszystkie wysiłki dla odciążenia uwagi Rady Bezpieczeństwa od rozkazu zaprzestania ognia w Palestynie. W toku dyskusji delegat radziecki Gromyko podkreślił, że Rada Bezpieczeństwa nie ma prawa do trwania czasu na sprawę kwestionariusza, lecz że powinna natychmiast przejść do dyskusji nad rezolucją amerykańską w sprawie rozejmu i zaprzestania walk w Palestynie. Sprawa ta dyskutowana będzie na najbliższym posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa.

Wyrok w procesie szpiegów i morderców z SN zostanie ogłoszony w sobotę 22 maja

WARSZAWA PAP. — W ósmym dniu rozprawy przeciw członkom SN Sąd udzielił ostatecznego słowa oskarżonym.

Oskarżony Maciński starał się na wstępie odeprzeć niektóre zarzuty, zawarte w mowach oskarżycielskich prokuratorów. Marszewski — zdanem oskarżonego — występował w komitecie porozumiewawczym organizacji podziemnych jako osoba prywatna. Rozłamowcy Matlakowski i Michałowski, którzy współpracowali z ONR-em, mieli rzekomo organizować w roku 1945 władze naczelne SN samowładnie i ustąpił na koniec jakoby pod naciskiem prezydium stronnictwa.

W sprawie skazanego na śmierć „nielejalnego” członka SN — Świeżawskiego, Maciński usiłuje przekonać Sąd, że wyniki głosowania afiszował Marszewski.

Co do słowności przez SN tzw. „tatyki dwu wrogów”, Maciński utrzymuje, że była ona praktykowana tylko w ostatnich dwóch latach wojny. Oskarżony przyznaje, że taktyka ta była błędna. Wymowa wypadków przekonała go ponadto, że polityka SN wyprowadziła na manowce konspiratorów endeckich. Maciński czuje się odpowiedzialnym za wciągnięcie do działalności antypaństwowej pewnej ilości ludzi.

Przyznając się do swych błędów, oskarżony prosi o wyrok, który dałby mu możność powrotu do normalnego życia.

Oskarżony Dziubecki tłumaczy się, że nie wiedział o istnieniu mikołajczykowskiego „ośrodka”, a prace legalizacyjne traktował poważnie. Czuje się winnym, prosi jednak Sąd

o wzięcie pod uwagę okoliczności łagodzących i wydanie wyroku, który umożliwiłby mu pozytywną pracę naprawić wyrządzone Państwu krzywdy.

Oskarżony Ekert stara się wykazać, że był mało aktywnym członkiem organizacji, a po wyzwoleniu przechodził okres wahań. „Znaleźliśmy się na ślepych torze — powiedział

oskarżony — z którego nie mieliśmy siły się wydobyć”. Ekert prosi Sąd o łagodny wyrok.

Oskarżony Podymniak stwierdza, że proces przekonał go, iż droga jego była błędna. Prosi o łagodny wyrok.

Ostatni oskarżony, Hajdukiewicz, poczuwa się do winy i prosi o łagodny wymiar kary. Wyrok ogłoszony zostanie dnia 22 bm.

Przywódcy Labour Party zdradzają socjalizm

Grochowy nastroi na dorocznej konferencji Partii Pracy w Scarborough

LONDYN (PAP.). Szereg dzienników londyńskich ocenia w krytyczny sposób oświadczenie kierowników Labour Party, złożone na dorocznym kongresie w Scarborough. Szczególnie wystąpienie Morrisona, poświęcone zagadnieniom wewnętrznym-krajowym, spotkało się z licznymi komentarzami prasowymi.

Korespondent „Daily Express” pisze na ten temat, że — według słów Morrisona — w razie ewentualnego zwycięstwa laburzystów w następnych wyborach, skierują oni działalność przyszłego parlamentu raczej na pracę znacjo-

nalizowanych już gałęzi przemysłu, niż na sprawę upaństwowienia nowych działów gospodarki brytyjskiej. Stwierdzenie to — zaznacza dziennik — delegaci przyjęli jako dowód, że Morrison pragnąłby zwolnić tempo socjalizacji.

Analogiczny pogląd wypowiada „News Chronicle”, który uważa, że obecny rząd będzie ubiegał się o zwycięstwo w następnych wyborach na podstawie umiarkowanego programu reform społecznych, a nie w oparciu o dalszą nacjonalizację.

Porządek dzienny 41-go posiedzenia Sejmu w dniu 21 maja 1948 r.

WARSZAWA (PAP.) — Porządek dzienny 41-go posiedzenia Sejmu Ustawodawczego w dniu 21 maja 1948 r. przedstawia się, jak następuje:

1. Pierwsze czytanie rządowych projektów ustaw: a) o ratyfikacji konwencji kulturalnej między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Węgierską, podpisanej w Budapeszcie dnia 31 stycznia 1948 roku; b) o ratyfikacji umowy o współpracy kulturalnej między Rzeczpospolitą Polską a Rumuńską Republiką Ludową, podpisanej w Warszawie dnia 27 lutego 1948 roku; c) o ratyfikacji protokołu, podpisanego w Londynie dnia 17 lipca 1947 r. w sprawie zmiany układu o patentach niemieckich, podpisanego w Londynie dnia 27 lipca 1946 r.

2. Sprawozdanie komisji: spółdzielczości, aprowizacji i handlu oraz przemysłowej o rządowym projekcie ustawy o Centralnym Związku Spółdzielczym i Centralach Spółdzielni — sprawozdawca poseł tow. E. Pszczółkowski.

3. Sprawozdanie komisji: spółdzielczości, aprowizacji i handlu oraz przemysłowej o rządowym projekcie ustawy o przedsiębiorstwach państwowych — Państwowych — sprawozdawca poseł tow. E. Pszczółkowski.

4. Sprawozdanie komisji: spółdzielczości, aprowizacji i handlu oraz przemysłowej o rządowym projekcie ustawy o przedsiębiorstwach państwowych — Państwowych — sprawozdawca poseł tow. E. Pszczółkowski.

5. Sprawozdanie komisji: przemysłowej o dekreście Rządu R.P. z dnia 26 kwietnia 1948 r. o częściowym zmianie prawa przemysłowego (Dz. U. R.P. Nr 18, poz. 130) — sprawozdawca poseł ob. St. Wojciechowski.

6. Sprawozdanie komisji: przemysłowej o dekreście Rządu R.P. z dnia 27 kwietnia 1948

roku o zmianie ustawy z dnia 19 lipca 1939 r. o Izbach Rzemieślniczych i ich Związku (Dz. U. R.P. Nr 23, poz. 155) — sprawozdawca poseł ob. E. Czechowicz.

7. Sprawozdanie komisji: przemysłowej o dekreście Rządu R.P. z dnia 21 kwietnia 1948 roku o ustalaniu cen na niektóre artykuły w przemyśle prywatnym i spółdzielczym (Dz. U. R.P. Nr 23, poz. 157) — sprawozdawca poseł ob. St. Cieślak.

8. Sprawozdanie komisji: przemysłowej o dekreście Rządu R.P. z dnia 26 kwietnia 1947 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R.P. Nr 24, poz. 164) — sprawozdawca poseł ob. P. Dąbek.

Początek posiedzenia o godz. 11-tej.

Katastrofa kolejowa w Anglii

LONDYN (PAP.). — Jadący z Londynu do Bradford ekspress wyjechał się w południowym Yorkshire. W katastrofie zginęło kilka osób, zaś 60 odniosło obrażenia.

Cyklon w Brazylii

RIO DE JANEIRO (PAP.). Południową Brazylię nawiedził we wtorek niespotykanej siły cyklon, który spowodował śmierć 19 osób, a ciężkie poranienie ponad 100. Szkody, szczególnie w nieruchomościach są znaczne.

Na wtorkowym posiedzeniu ogłoszono wyniki wyborów do komitetu wykonawczego partii. Komitet ten ukończył się zasadniczo w poprzednim składzie z następującymi zmianami: na miejsce dwóch członków, którzy nie chcieli przyjąć swych stanowisk ponownie: Binasa i Clay'a — wybrano przedstawiciela związku zawodowego transportowców Collina'a i de legata związku zawodowego kolejarzy — Pottera. Ponadto do komitetu wszedł na miejsce ministra do spraw brytyjskiej wspólnoty narodów — Noel Bakera — reprezentant lewego skrzydła partii, Foot.

Strajk w przemyśle samochodowym USA

zapowiadają 255 tysięcy robotników

DETROIT (PAP.). — Związek zawodowy robotników przemysłu samochodowego zapowiedział — w wymaganym 10-dniowym terminie — strajk 255 tysięcy robotników zakładów General Motors w razie nieuwzględnienia przez dyrekcję wysuniętych żądań podwyżki płac. Rokowania pomiędzy robotnikami i dyrekcją w celu zapobieżenia strajkowi — są w toku.

KOMUNIKAT

Wojewódzki Komitet Współpracy PPR i PPS podaje do wiadomości wyniki zbiorczych pleniarów na budowę Wspólnego Domu Zjednoczonej Partii — zbiorczych przeprowadzonych za pośrednictwem „Kuriera Popularnego” i „Głosu Robotniczego”. Dzięki tzw. łączuchowi prasowemu do „Kuriera Popularnego” wpłynęło 598.696 zł., a do redakcji „Głosu Robotniczego” wpłynęło 1.221.023 zł. Ogółem wpłacono 1.819.719 zł., która to suma zostaje przełana na konto Głównego Komitetu Budowy Wspólnego Domu Zjednoczonej Partii Klasy Robotniczej w Warszawie.

Jednocześnie Komitet Współpracy postanawia z dniem dzisiejszym przerwać łączuch prasowy w związku z rozpoczęciem regularnej zbiórki pieniężnej z zastosowaniem zeszytów kontrolnych i cegiełek.

Zasadnicza regularna akcja deklarowania składek na ten cel rozpoczęła się obecnie — gdy zeszyty kontrolne zostały dostarczone ogniwom organizacyjnym PPR i PPS.

Łódź, dnia 19 maja 1948 r.

Wojewódzki Komitet Współpracy Polskiej Partii Robotniczej i Polskiej Partii Socjalistycznej.

— Tak jest, towarzyszu pułkowniku! — ze skrucą powiedział Sawilew, — towarzyszu major umiemy wprowadzić mnie w błąd. Wykorzystał fakt, że profesor Kuzniecow istotnie widział go za czasów okupacji w mundurze niemieckim. Występował wtedy w roli Launitza. Zatrzymaliśmy go. Znaleźliśmy dokumenty na imię Launitza. I tu zdarzyła się niespodzianka, nie zrozumiała dotychczas dla mnie. Major nie mówiąc o tym, kim jest w rzeczywistości, oświadczył, że nazywa się Launitz i jest niemieckim majorem służby wywiadowczej, byłym komendantem Naftogradu. Los majora Jakowlewa nie był mi jeszcze znany. Nie wiedziałem gdzie przebywa. Uległem sugestii Kuzniecowa, iż Launitz istotnie zabił Jakowlewa i przebrał się w jego mundur. A major sam podtrzymywał mnie przez cały czas w tym błędzie. Dotychczas nie rozumiem, w jakim celu udawał dywersanta i opowiadał bajki o tym, co się ma stać o północy.

— Stanie się jeszcze, kapitanie, o ile będziecie tak długo mówić na ten temat! — zawołał zniecierpliwiony Jakowlew. I zwracając się do Chołmskiego, szybko dodał: — Zrozumcie, że miałem pilną delegację. Musiałem i muszę dostać się jutro rano do Kijowa. Zatrzymano mnie tak głupio na dworcu. Gdybym wyjaśnił całą tę zawiłą historię, sprawe nadano by bieg urzędowy,

polecałyby depesze do centrum i stamtąd dopiero przysyłaby wyjaśnienia. A to za brałoby mi wiele czasu i nie mógłbym wyjechać pociągiem, który odchodzi stąd o dwunastą minut 10. Pomyślałem, że najłatwiej byłoby, gdyby moja tożsamość ustalił pułkownik Chołmski. Ale nigdybym go tu nie śledził, gdybym wskazał wyraźnie na niego. Znowu byłoby telefony, depesze, a ja bym siedział tu do rana.

Wiem postanowiłem opowiedzieć bajeczkę o północy, tajemnicę której, jak oświadczyłem, mogłem wyjawiać tylko wam towarzyszu pułkownik! Ma się rozumieć, że słowa oberszpiega Launitza były wysłuchane z należytym szacunkiem... Wyście przybyli, ale ja jednak wpadłem... Jest już 10 po dwunastej i pociąg już odszedł...

Komiczna rozpacz odmalowała się na twarzy majora. Chołmski nie wiedział, czy ma się gniewać, czy się roześmiać. Poklepał po ramieniu Jakowlewa i w zakłopotaniu powiedział:

— Musiałbym właściwie osadzić cię w areszcie, ale, biorąc pod uwagę, iż jesteście zawsze niepoprawni, przebaczam ci to... Ale na przyszłość, pamiętaj — pójdiesz pod sąd! I nie uratują cię ani twoje ordery, ani twoje zasługi! Bo żart żartem, a służba służbą! A co do pociągu, nie bój się! Zabiorę cię

moim autem do Kijowa. Będziesz tam jeszcze nad ranem!

Jakowlew mocno uściśnął dłoń pułkownika i głośno zawołał uradowany:

— Dziękuję, pułkowniku! Wiedziałem, że mnie wybawisz z kłopotu! A co do żartów, to nie tylko proszę kapitana o przebaczenie, ale zaznaczam, że z tego żartu można też wysnuć i pewne wnioski: O ile służba wymaga, nie zatrzymuj się przed żadnymi przeszkodami i rób wszystko, aby wykonać na czas rozkazy! Tak ja właśnie robiłem i robię zawsze.

— No, ale powiedz mi, Łońka, skąd miałeś pewność, że istotnie tu przybędę? — za pytał szczerze się śmiejąc Chołmski.

Jakowlew chytrze zmrużył oko i uśmiechając się przebiegle odpowiedział:

— A jakież to szef, pułkowniku, nie zerwie się i nie poczuje w nocy, gdy się dowie, że w jego okręgu przygotowuje się dywersja? Wiedziałem, że przybędziecie na czas i nie spóźnicie się!

Chołmski znowu poklepał po ramieniu Jakowlewa.

Ech, Łońka! Starzejesz się, a wciąż zachowujesz się jak dzieciak. No, pożartowałem oczywiście, wiemy dobrze, że potrafisz spełniać co ci każą... Ale żarty wciąż ci się przytrafiają. Jednak tym razem płazem ci puszczę. Nie wiem tylko czy ktoś inny ci tak łatwo przebaczy... — śmiejąc się o czy Chołmskiego zatrzymały się na smukłej postaci młodej dziewczyny, która z uśmiechem przysłuchiwała się tłumaczeniom Jakowlewa.

Auto szybko mknęło po szosie. Orzeźwiający, lekki wiatr nocny igrał włosami siedzącej obok Jakowlewa dziewczyny. Major ze zniecierpliwieniem co chwila patrzył na reczny zegarek. Zwrócił na to uwagę, siedzący obok niego Chołmski:

— Macie towarzyszek, wyrozumienie dla tego niepionia! — zauważył dobrodusznie, — Mało tego, że przez niego i was zatrzymam — a on nawet was nie przeprosza...

— Wiem, że Łońka zawsze się spieszy! — odpowiedziała uśmiechając się dziewczyna, — i żyć i Niemców bić! Zawsze i wszędzie w pośpiechu...

— Taki już mam charakter, towarzyszu pułkowniku! — wesoło odezwał się Jakowlew, — na odpoczynek jeszcze będzie czas... Jak niemieckich gadów wypędzimy — na wszystko czas będzie — i na przeprosiny, i na odpoczynek.

I znowu zapadło milczenie. Tylko wiatr świstał w uszach a światło reflektorów wyłaniało z ciemności tajemnicze sylwetki krzaków, tańczących w szalonym korowodzie przed oczyma podróżnych. Jakowlew naruszył pierwszy milczenie zwracając się do pułkownika:

— Wiedcie, pułkowniku, o jakim zadaniu teraz marzę? Do czego będę dążył?

— Byłem już, towarzyszu pułkowniku, niemieckim komendantem rosyjskiego miasta, a teraz chcę być rosyjskim komendantem niemieckiego miasta! — odpowiedział Jakowlew.

— Tylko miasto sobie wybieraj lepsze, nie jakąś tam dziurę! — roześmiał się Chołmski.

— No, Berlina mi nie dadzą, — zażartował Jakowlew, — ale po Naftogradzie chyba jakieś dziury nie wyznacza!

Będę wtedy wspominał słowa Rummla, który mi kiedyś powiedział, gdy nazywałem się Launitzem, że Niemcy i w ukryciu walczyć potrafią. Tylko ja już tych Niemców, jak szczurów wyłapię! A komendantem niemieckiego miasta będę napewno!

KONIEC

To i owo

Królowna Śnieżka

Była sobie pewnego razu przystojna królowna Śnieżka, która przez cały dzień nie innego nie robiła, tylko karmiła gołąbki, zrywała kwiatki i śpiewała piękną piosenkę pt. „Serce mam tylko jedno...”. To właśnie serce, jedno, ale za to w b. dobrym gutunku, oraz wyjątkowo fotogeniczna buzia sprawiły, iż Śnieżka fatalnie się narażała swojej macosze, ukoronowanej jędrzy i w ogóle strasznej czarownicy. Nikczemna baba postanowiła zgładzić piękną królownę. Pierwszy zbrodniczy zamach na życie Śnieżki nie powiódł się, gdyż najęty przez starą królową zbir „zalał się” i ułatwił swej ofierze emigrację do lasu. Tu królowna zawarła z krasnoludkami przymierze zaczepno-odporne, które jednak, niestety, nie zdołało się ocalić od drugiego zamachu macoszy, dokonanego przy pomocy zatrutego jabłka...

Królowna angielska, Elżbieta, jest bodaj niemiennie przystojna od królowy Śnieżki, serce też „ma tylko jedno” (oddane zresztą niedawno z wielką pompą „księciu małżonkowi” Filipowi), poza tym jednak w niczym nie przypomina bohaterki kolorowego filmu Walta Disney'a. Nie oddaje się bowiem żadnym sielskim rozrywkom, za to stara się „robić” w polityce i to w taki sposób, aby zjednać sobie łaski amerykańskiej macoszy z Waszyngtonu.

Niedawno Elżbieta przybyła z ulubionym swoim Filipem do Paryża na otwarcie wystawy pt. „80 lat życia angielskiego”. Z okazji tej pięknej królowna wygłosiła wielkie przemówienie ku czci tzw. Unii Zachodniej. Ze słownictwa czasu zlikwidować „PRZESADY OGRANICZONEGO NACJONALIZMU”, że „TRZEBA SPOGLĄDĄĆ DALEJ, NIŻ SIĘGAJĄ BARIERY POSZCZEGÓLNYCH KRAJÓW”, że wreszcie kierownictwo „Unii” winny przejąć państwa „NAPRAWDĘ BOGATE”, JEŚLI BOGACTWO MIERZY SIĘ SUMĄ DOŚWIADCZEŃ I MĄDROŚCI”.

Ano, wiemy dobrze, jak to kandydaci na „kierowników” bloku zachodniego potrafili „spoglądać” po za granicę poszczególnych krajów, znamy też ich „BOGATE DOŚWIADCZENIA” z terenu Grecji, Chin, Indii czy Palestyny i oceniamy należycie „MĄDROŚĆ” rozbiłania pokoju, podszywania wojennego, szantażów dyplomatycznych itd. Ciekawi nas tylko, czemu piękna Elżbieta tak swawolnie podsuwa narodom świata do zgryzienia imperialistyczne, zatrute jabłuszko?

Tzw. pocztą pantoflową podsunęła w swoim czasie wiadomość, że królowa angielska ma duże pocucie humoru, lubi witze i przepada za żartami. Więc chyba dlatego i w polityce takie kawaly odstawia. Wiadomo: KRÓLEWNA ŚMIESZKA.

E. Tam.

24 maja plenum Woj. Rady Narodowej

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi podaje do wiadomości ob. ob. radnych, że plenarne posiedzenie Rady Wojewódzkiej, zwołane na dzień 21 maja rb. — w związku z posiedzeniem Sejmu — przełożone zostało na dzień 24 maja rb (poniedziałek) godz. 10 rano.

ZE STOW. MYŚLI WOLNEJ

Zarząd Oddziału Stowarzyszenia Myśli Wolnej w Łodzi zawiadamia członków i sympatyków, iż dnia 23. 5. br. o godz. 10 rano w lokalu przy ul. Traugutta 12 odbędzie się zebranie, na którym referat pt. „Polska a kościół” wygłosi ob. Miszczyński.

Zwolennik pokoju

Popularność Wallace'a stale wzrasta

Ludność USA odwraca się od wojennych podżegaczy

NOWY JORK, w maju.

W szeregach trzeciej partii postępowej Henry Wallace'a widać nastroje OPTYMYSTYCZNE. „Sprawa nasza staje się coraz bardziej sprawą wszystkich Amerykanów” — powiedział niedawno Wallace. — „Zyskujemy nawet takich zwolenników, o których nigdy nie sądziłem, że pójdą za nami!”

Rzeczą szczególną wagi jest to, że organizacja partyjne Wallace'a faktycznie istnieje w 45 stanach na 48 stanów USA. Partia Wallace'a ma swoje zarejestrowane organizacje we wszystkich większych stanach, jak Nowy Jork, Kalifornia, Pensylwania i Illinois.

Przywódcy kampanii wyborczej Wallace'a są pewni, że do czasu otwarcia pierwszej konwencji Partii Postępowej, partia będzie zarejestrowana co najmniej w 40 stanach. „Entuzjazm zwolenników Wallace'a — pisze jedno z majowych pism nowojorskich — może okazać się daleko ważniejszym od ostrożnych obliczeń różnych Instytutów Badań Opinii Publicznej”.

Ale nawet, jeżeli chodzi o wyniki tych badań, to wskazują one niezwykle szybki wzrost popularności Wallace'a w Stanach Zjednoczo-

nych. Instytut Gallupa przeprowadził ostatnio badania, które wykazały, że Wallace może liczyć na 7 milionów głosów. Należy zaznaczyć, że poprzednie badania tego Instytutu, które były ogłoszone kilka tygodni przed tymi, oceniły liczbę zwolenników Wallace'a na 5 milionów.

Jeszcze ciekawsze są wyniki badań Instytutu utrzymywanego przez reakcyjne tygodniki „Time”, „Life” i „Fortune”, na czele którego stoi Elmo Ropper. Według ówczesnego znanego dziennikarza amerykańskiego, Winchella, badania przeprowadzone przez Roppera wykazały, że Wallace może liczyć na uzyskanie 15-tu milionów głosów w wyborach listopadowych. Koncern wydawniczy, dla którego Ropper przeprowadził te badania, wstrzymał później ich opublikowanie z obawy przed dalszym apopularyzowaniem partii Wallace'a.

Poparcie Wallace'a nie jest jednolite w całym kraju. W niektórych miastach i okęgach ma on bezsporną większość. W innych może liczyć na poważny odłam głosów rolników, robotników, kupców i drobnych przemysłowców.

Wallace cieszy się olbrzymią popularnością wśród 13 milionów Murzynów, którzy nie korzystają z najelementarniejszych praw obywatelskich.

Wallace zyskał głównie popularność dzięki swej walce o pokojową politykę Stanów Zjednoczonych i zbliżenie ze Związkiem Radzieckim. Wymownym dowodem tego stanowiska był list otwarty do Generalissimusa Stalina.

Znamienne jest, że Wallace znajduje coraz szersze poparcie wśród zrzeszonych w związkach zawodowych robotników, mimo nieprzychylności reakcyjnego kierownictwa obu central związkowych, CIO i AFL. Na konferencji trzeciej partii w Chicago obecnych było 30-tu delegatów, reprezentujących wielkie, ogólnonarodowe związki zawodowe.

Bob Hall.

U kresu tułaczki

Repatrianci wracają z Niemiec

Pod Wrocławiem na miejscu historycznego „Piego Pola” znajduje się jeden z punktów Państw. Urzędu Repatriacyjnego, do którego przybywają Polacy z Niemiec. Wracają oni do kraju po przeszło 20 - 30 latach tułaczki. Opuścili ojczyznę przed laty w poszukiwaniu chleba gnani nędzą i głodem — dziś wracają masowo, by zająć swe miejsce w szeregach budowniczych Wolnej Polski Ludowej. Obecnie pracy i chleba im nie zabraknie.

Repatrianci nadjeżdżają specjalnymi pociągami pod opieką PUR-u, wraz z rodzinami i całym dobytkiem. W obszernej sali ośrodka zbiorczego stoją żelazne łóżka, zasłane czystą bielizną. W czystej i schludnej kuchni dymią kotły, gdzie się gotują posiłki. Są łaźnie, punkt sanitarny, składy na rzeczy, stopy siana dla żywego dobytku repatriantów...

— Jechaliśmy szybko i dobrze, — opowiada jeden z repatriantów, szewc spod Berlina, ob. Gondecki — a na miejscu znaleźliśmy od razu opiekę i wiele serca, a już od dłuższego czasu brak nam było tego serca polskiego, szczerzego i bliskiego, polskiej mowy i polskiego ducha!

Na łóżku siedzi otoczony żoną i dziećmi stary robotnik polski, powracający

po latach tułaczki do kraju, obywatel Edmund Kus. Jest niewidomy. Gdy w 1933 r. Hitler przyszedł do władzy, Kus pracował pod Berlinem. Należał do robotników o skrytalizowanych zapatrywaniach lewicowych. Nadomiar „złego” był Polakiem... Wtracono go jako Polaka i lewicowca do więzienia. Siepał się faszystowszczy bili go i męczyli. Wreszcie jeden z SS-manów wykłuł mu łaską oczy... Kus cudem wyszedł żywy z więzienia ale musiał się ukrywać. Zmienił zawód, został szrotkarzem. W 38 r. przyjechał do ówczesnego ambasadora sanacyjnego, Lipskiego: błagał go o pozwolenie powrotu do Polski. Ale pan Lipski zażądał od Kusa, aby przedstawił mu zezwolenie na wyjazd z Niemiec, wydane przez hitlerowską policję... Policja zagroziła niewidomemu obozem i więzieniem, o ile ośmieli się prosić o coś podobnego... Dopiero Polska Ludowa otworzyła na oścież bramę do ojczyzny dla prawego Polaka. Tow. Kus jedzie obecnie do Złotorii pod Jelenią Górą gdzie otworzy zakład szrotkarski. Wierze ze sobą wszystkie potrzebne urządzenia.

Spod Berlina, z Meklenburgii, Brandenburgii i Westfalii powraca wielu górników. Ale sporo jest również rze-

mieslników i fachowców. Stary górnik, Jan Tonder, z rozrzwinięciem pokazuje stare sztandary Polskich Towarzystw Robotniczych w Niemczech. Za czasów hitlerowskich sztandary te ukrywano po mieszkaniach. Dziś doczekały się chwili, gdy dumnie powiewają podczas powitania repatriantów przez przedstawicieli władz, partii politycznych oraz PUR-u.

Rozmawiamy z grupą repatriantów. Sporo młodych twarzy, dużo dzieci z ciekawieniem rozglądających się dokoła. Nigdy jeszcze nie byli one w Polsce. „My, starzy, — mówi ob. Tonder, — opuściliśmy ojczyznę przed laty. Inaczej wtedy było w Polsce i nie każdy mógł zarobić na kawałek chleba. Ale zachowaliśmy ducha polskiego, tak, jak przechowyaliśmy nasze stare sztandary. Wychowaliśmy w duchu polskim naszą młodzież, nasze dzieci.

Maszynista Franciszek Skrzypczak z naciskiem dodaje: — przywiozłem moich synów do kraju. Są to zdrowi i dobrzy Polacy. Wróciłem sam i wierzę, że już nigdy nikt z moich synów i wnuków nie będzie szukał chleba na obczyźnie, bo każdy z nas, wraz z całym narodem przyłoży wszystkie siły do odbudowy przyszłości kraju i swojej własnej.

W kacie stała rzeźbiona kadzielnica, z której sycił się słodki i ostry aromat zbyt słaby jednak by zagłuszyć zapach czadu i topniejącego baraniego tłuszczu. Powietrze w sypialni było tak zęszczone, że Chodza Nasredin uczył jak by go coś łaskotało w nosie i krtani.

Emir siedział, wysunawszy spod jedwabnej koldry owłosione nogi; Chodza Nasredin zauważył, że pięty władcy były ciemno brązowe, jak gdyby je od czasu do czasu kopcił nad indyjską lampką.

— Hussein Husslija, jesteście ogromnie zdenerwowani — powiedział emir. — Winien jest temu nasz główny eunuch, którego widzisz przed sobą.

— O wielki władco! — krzyknął Chodza Nasredin, zamierzając. — Czy odważy się?...

— Ależ nie! — emir zmarszczył się i machnął ręką. — W jaki sposób mógłby się odważyć, jeśli my z właściwą nam mądrością przewidzieliśmy wszystkim, i zanim naznaczymy go głównym eunuchem zrobiliśmy wszystko, co należało. Sprawa jest zupełnie innego rodzaju. Dowiedzieliśmy się dziś, że nasz

główny eunuch zupełnie zapomniał o wielkiej łasce jaką mu okazaliśmy mianując go na jedno z najwyższych stanowisk w państwie i zaczął po prostu w przestępczy sposób lekceważyć swoje obowiązki. Skorzystał z tego, że my w ostatnich czasach nie odwiedzamy naszych nałożnic, i odważył się na trzy dni porzucić harem, aby oddać się występki — paleniu opium. W haremie porządek i spokój został naruszony i nasze nałożnice, pozbawione dozoru po biły się, powyrwały sobie włosy, podrapały twarze, czym oczywiście przyniosły emirowi uszczerbek, gdyż kobiecie z podrapaną twarzą, lub rzadkimi włosami nie może być uważana w naszych oczach za doskonałą. Poza tym zdarzyła się jeszcze jedna rzecz, która spowodowała nasz smutek: nasza nowa nałożnica zachorowała i już trzeci dzień nie przyjmuje pożywienia.

Chodza Nasredin ożywił się. Emir powstrzymał go ruchem ręki.

— Zaczekaj, jeszcze nie skończyliśmy mówić. Zachorowała i może rozstać się z życiem. Gdybyśmy weszli do niej choć jeden raz, to jej choroba i nawet śmierć nie tak strasznie zasmuciłaby

nasze serce, ale teraz, sam rozumiesz, Hussein Husslija, jesteście bardzo, bardzo zmartwieni. Dlatego postanowiliśmy — mówił dalej emir podniesionym głosem — ażeby uniknąć na przyszłość zmartwień i przykrości, wygnać tego nędznika i rozpustnika z jego posady, pozbawić wszystkich naszych względów i dać mu dwieście batów. Tobie zaś Hussein Husslija postanowiliśmy okazać naszą wielką łaskę i nazaczyć ciebie na jego miejsce głównym eunuchem naszego haremu!

Pod Chodzą Nasredinem ugięły się nogi, zamarł oddech, i wszystkie wnętrzości jakby obumarały.

Emir ściągnął brwi i zapytał groźnie.

— Zdaje się, masz zamiar oponować Hussein Husslija? Być może marnie i chwilowe rozkosze przekładasz nad wielkie szczęście służenia naszej królewskiej osobie?

Chodza Nasredin już się opanował. Pokłonił się emirowi.

— Niechaj Allah ma w opiece nasze go wielkiego władcę. Łaska emira dla mnie nędznego jest bezgraniczna. Wielki władca posiada czarodziejską własność zgadywania najbardziej tajemnych życzeń swoich poddanych, co daje mu możliwość zlewania na nich bez przerwy swoich dobrodziejstw. Ile razy ja nędzny marzyłem o tem, by zająć miejsce tego leniwego i głupiego człowieka, który leży teraz na dywanie i jęczy cieniem głosem, po tym jak otrzymał sprawiedliwą karę; ile razy marzyłem o tym stanowisku, ale nie odważy-

łem się powiedzieć o tym emirowi. Ale oto sam wielki władca...

— Więc jakież są przeszkody? — przyjaźnie i radośnie powiedział emir. — Zaraz zwołamy lekarza, ten weźmie swoje noże, oddalicie się do jakiegoś odosobnionego miejsca, a tymczasem rozkażemy Bachtiarowi napisać rozkaz o naznaczeniu ciebie głównym eunuchem.

— Hej! — krzyknął emir i uderzył w dłoń.

— Niechaj władca nasz pochyli słuch do nędznych moich słów — powiedział pośpiesznie Chodza Nasredin spoglądając trwożliwie na drzwi. — Z największą radością udałbym się natychmiast z lekarzem w jakieś odosobnione miejsce, ale powstrzymuje mnie troska o szczęście mego władcy. Po tym zabiegu będę musiał długo leżeć w łóżku, a nowa nałożnica w międzyczasie może umrzeć i serce emira zasnuje się ciemną mgłą smutku... Sama myśl o tym jest dla mnie nie do zniesienia. Dlatego uważam, że należy przede wszystkim usunąć chorobę z ciała nałożnicy, a potem dopiero udać się do lekarza, ażeby przysposobić się do zajęcia stanowiska głównego eunucha.

— Hm! — powiedział emir i z wielkim niedowierzaniem spojrzął na Chodzę Nasredina.

— O, władco! Oto już trzy dni, jak nie przyjmuje pożywienia...

— Hm!... — powtórzył emir i zwrócił się do leżącego przed nim eunucha:

(D. c. n.)

PZPB Nr 9 oczekują nowe wysiłki

Przedziałnia winna corychlej poprawić wyniki pracy

Państwowe Zakłady Przemysłu Bawełnianego Nr 9 należą nie od dziś do najsłabszych pracujących zakładów w przemyśle bawełnianym. W roku ub. planu nie wykonywały, wypełniając swe zadanie np. w październiku w 60,5 proc. w przedziałni, a w 98 proc. w tkalni.

W roku bieżącym PZPB Nr 9 nadal pozostają na szarym końcu. W styczniu wykonywały one plan w przedziałni w 76,8 proc., w tkalni w 89,4 proc., a w lutym w przedziałni w 81,4 proc., zaś w tkalni w 90 proc.

W marcu, na skutek zmiany kierownictwa, nastąpiła poważna poprawa w tkalni. W przedziałni natomiast sytuacja nie uległa zmianie. W kwietniu tkalnia wykonała plan już w 105 proc., natomiast przedziałnia wykonała go tylko w 75,5 proc. Wyniki za pierwszą dekadę maja odpowiadają mniej więcej wskaźnikom z kwietnia.

Dyrekcja fabryki w rozmowie z nami, podkreśla bardzo mocno, że tkalnia wykonała plan z nadwyżką i kładzie mniejszy akcent na niedobory przedziałni. Ta ocena wydaje się nam jednak nieco jednostronna.

Nie ulega wątpliwości, że wyciągnięcie tkalni z impasu drogą stworzenia warunków, sprzyjających rozwojowi ruchu wielowarstwowców, podniesienia dyscypliny pracy itp. uważać należy za niewątpliwą sukces nowego kierownictwa i załogi. Wszystko wskazuje na to, że tkalnia PZPB Nr 9 weszła już na dobrą drogę i w przyszłości stale wykonywać będzie swe plany z nadwyżką.

Jednakże sytuację w przedziałni uznać należy za niezadawalającą, zwłaszcza, że produkcja jej znajduje się na niskim poziomie jakościowym. W kwietniu odsetek przedzwyższego gatunku równał się zeru, a w marcu rb. 3,5 proc.

Cyfrę tę właściwie nie wymagają komentarzy. Cokolwiek bowiem kierownictwo nie przytoczyło na swe usprawiedliwienie (zły stan obrotu, brak ludzi, nieprzystosowane maszyny itp.) taki pozostaje faktem.

Prawdą jest, że nowe kierownictwo ma na swoim koncie w przedziałni poważne plusy. Zainstalowanie urządzeń nawilżających, aparatów wyciągowych i wentylatorów w oddziale przygotowawczym przyczyniło się do poprawy stanu higieny i bezpieczeństwa pracy i przyczyniło się do poprawy pracy całej przedziałni. Prawdą jest również, że nowe kierownictwo przystąpiło ostatnio do zakrojonego na szeroką skalę remontu zgrzeblarek i ma pewne plany w zakresie szkolenia nowych kadr. Ale mimo wszystko — PZPB Nr 9 nie potrafił produkować przedzwyższego gatunku.

W czasie zwiedzania przedziałni mieliśmy zresztą sposobność stwierdzić, że załoga nie odczuwa surowca należytej pieczołowitością. Po wszystkich kątach, nawet na klatce schodowej, leżą cewki i szpulki. Tu i ówdzie można zobaczyć na ziemi nie sprząnięte kłaczki bawełny, a nawet szpulki z przybrudzonym już niedopiętym czy przedzwyższym.

Świadczy to o braku należytej pracy wychowawczej ze strony kierownictwa, organizacji partyjnych i rady zakładowej. Świadczy to również o braku nadzoru ze strony kierownictwa.

Słaba dyscyplina pracy, znaczny odsetek nieobecności, duża ilość spóźnień, wypadki przedwczesnego porzucenia pracy przyczyniają się również do tego, że wyniki pracy przedziałni są ciągle słabe i niedostateczne. Z tego wszystkiego wynika, że kierownictwo przedziałni wymaga natychmiastowego wzmocnienia. Bez tego mowy być nie może o poważniejszej zmianie na lepsze.

Nowowyzbrana (6 kwietnia rb.) Rada Zakła-

dowa powinna zainteresować się tymi wszystkimi sprawami. Obok Komisji Higieny i Bezpieczeństwa Pracy, która przeprowadziła wiele służnych posiedzeń, wykazała również pewną działalność Komisja Zaopatrzenia Pracowniczego (która skontrolowała ostatnio Kasę Samopomocy i zakupiła dla załogi pewną ilość resztek i ubrań z demobilu) oraz Komisja Pracy i Placy (która interesując się powodami rażącego zmniejszenia się zarobków jednej z robotnic i po starannym zbadaniu sprawy — stwierdziła, że... licznik na krośnie był zepsuty).

Nie przejawiały do tej pory działalności Komisja Techniczna, Komisja Kult.-Oświatowa i Komisja Ochrony Mienia Państwowego. Komisje te, a zwłaszcza ostatnia z nich, mają przed sobą duże pole do popisu. Trzeba tylko przystąpić do pracy.

Indywidualne współzawodnictwo pracy istnieje w fabryce, ale, jak się zdaje, nie rozwija się ono należycie.

Wielu odpowiedzialnych pracowników nie wie dokładnie, czy i gdzie w fabryce wywieszona jest tablica honorowa, zawierająca nazwiska zwycięzców we współzawodnictwie indywidualnym. Gdy w końcu przy pomocy sekretarza koła PPR przypominają sobie, że tablica taka wisi w portierni, to potem okazuje się, że zawiera ona jedynie nazwiska pracowników tkalni, zwycięzców w pierwszym czy drugim etapie współzawodnictwa, to znaczy z listopada lub grudnia roku ubiegłego. A gdzie zwycięzcy konkursu za styczeń i luty, "marzec roku bieżącego"? A gdzie przodownicy przedziałni, która winna być okiem w głowie kierownictwa? Dlaczego

zarządzenie CZPW. o tablicach honorowych nie zostało faktycznie zrealizowane w PZPB Nr 9?

Dyrekcja oświadczyła nam, że w ostatnich dniach podpisane zostały umowy o współzawodnictwie pomiędzy PZPB Nr 9 i PZPB Nr 14, pomiędzy poszczególnymi oddziałami fabryki, oraz pomiędzy zmianą pierwszą i drugą. Jest to niewątpliwie dodatnie posunięcie, ale wyniki jego uzależnione będą od sposobu realizacji tych umów w praktyce. Jeśli we współzawodnictwie nie będzie brała udziału cała załoga łącznie z kierownictwem, jeśli sprawa współzawodnictwa nie stanie się jednym z centralnych punktów w pracy koła PPR i PPS oraz Rady Zakładowej, jeśli wyniki współzawodnictwa nie będą poddawane nieustannej kontroli, to nowe umowy mogą przedkładać się w bezwartościowe świstki papieru.

Rzecz charakterystyczna! Narady techniczne urządzone są w fabryce co miesiąc. Ale protokół z ostatniej narady, która odbyła się jakieś 3 tygodnie temu, dziś jeszcze znajduje się w brudnopisie. Jakże może być kontrola wykonania uchwał narady technicznej, jeżeli po tak długim okresie czasu uczestnicy jej nie otrzymali jeszcze do swej dyspozycji protokołu obrad?

Kierownictwo PZPB Nr 9 ożywione jest najlepszymi chęćmi i w ciągu krótkiej swej działalności ma na swym koncie poważne osiągnięcia (przed wszystkim w tkalni). Ale jeśli zabagniona przez poprzedników sytuacja ma być doprowadzona do całkowitego porządku, to kierownictwo fabryki musi dokonać jeszcze niejednego wysiłku.

Wesołe miasteczko

Już z daleka grzmia dudniące tony muzyki mechanicznej, a w takt jej śmigają z góry na dół i znowu do góry huśtawki, krążą w zawrotnym tempie karuzele, z łoskotem gna kolejka amerykańska. Wśród gwaru, śmiechów, nawoływania i okrzyków ciska się rozrabiane tłumy. To „Wesołe Miasteczko” w Julianowie, gdzie lodzianie, a zwłaszcza młodzież znajduje radosne dreszcze i emocje bezrolskiej zabawy.

51 milionów złotych na remonty domów

500 dalszych nieruchomości uzyska wodę

Zły stan domów łódzkich jest palącą bolączką naszego miasta. Dlatego też z uznaniem należy powitać każdy fakt, zmierzający do poprawy sytuacji.

Jak się obecnie dowiadujemy, z ogólnej sumy inwestycyjnej przyznanej przez Ministerstwo Odbudowy miastu, 51 milionów złotych przypadnie Zarządowi Nieruchomości, który

dzięki tym kredytom przystąpi do rozległej akcji zabezpieczającej. Ogółem remonty przeprowadzone zostaną w 248 nieruchomościach, w których zabezpieczane będą strony oraz unieruchomione klatki schodowe, bramy, kominy, fundamenty i piwnice.

Jednocześnie około 250 nieruchomości przyłączonych zostanie w szybkim terminie do

miejskiej sieci wodociągowej, oraz przeprowadzone będą naprawy lub zainstalowane nowe studnie w ilości 232-ch. W ten sposób około 500 nieruchomości w naszym mieście jeszcze w sezonie letnim uzyska wodę. Jeśli chodzi o bardzo interesującą mieszkańców liczną posesję sprawę krycia dachów, to w tym roku roboty te są prowadzone innym systemem, niż roku ubiegłego. Kiedy to Zarząd Nieruchomości dawał Komitetom Domowym papę, one zaś przeprowadzały prace na własny koszt. Nie wszystkie, niestety, komitety domowe wywiązywały się sprawnie i solidnie z powierzonych obowiązków. Dlatego też w tym roku Zarząd Nieruchomości pokrywać będzie 50 procent kosztów pokrycia dachów, resztę zaś weźmą na siebie komitety domowe. Ogólna liczba dachów, wymagających smolowania, wynosi obecnie 2500. Jednak dzięki zapasom smoły w dobrym gatunku, które nagromadził Zarząd Nieruchomości, istnieją wszelkie możliwości, aby do czasów śniegów, uszkodzone i zniszczone dachy zostały doprowadzone do stanu zadawalającego.

Za miesiąc wakacje

RTPD przygotowuje kolonie dla dzieci

Już nieza długo, za miesiąc, zamkną się bramy szkół i tysiące łódzkich dzieci wyjadzie na dobrze zastępowane wakacje. Nad tym, aby przyniosły one młodzieży jak najwięcej korzyści, podobnie jak lat ubiegłych pomyślało i w tym roku RTPD, organizując kilka punktów kolonijnych, oraz jeden wypoczynkowy. Mieścić się one będą w Rogach, na Wiśniewie, w Pławnie koło Radomska i w Karpaczu.

Ogółem skorzysta z nich ponad trzy tysiące dzieci.

Pierwsza partia wyjadzie już 1 czerwca br. do Karpacza. Będzie to transport dzieci walczyk, które potrzebując dłuższego wypoczynku opuszczą Łódź przed zakończeniem roku szkolnego.

Szeroko zakrojona akcja kolonijna wymaga jednocześnie szkolenia jak największej ilości fachowych sił, którym spokojnie można byłoby powierzyć opiekę nad dziećmi. Dlatego też RTPD prowadzi kursy dla wychowawców i kie-

rowników kolonijnych. Kursy te, dysponujące jeszcze nieliczną ilością wolnych miejsc, przyjmują kandydatów, którzy mogą się zgłosić do szkoły RTPD przy ul. Jaracza 26.

Jednocześnie z akcją kolonijną RTPD pracuje już obecnie nad przygotowaniem do nowego roku szkolnego, w którym nastąpi otwarcie dawno oczekiwanego drugiego jedenastoletniej szkoły świeckiej RTPD. Zapisy rozpoczną się już w czerwcu.

WYCIĄG WYCIĘDZÓW

W PZPB Nr 2 w przedziałni (6 stron) uzyskała Józefa Ulkowska 134,6 proc., a Anna Ciesielska 133,2 proc. Genowefa Cichocka (4 strony) osiągnęła 138,9 proc., Genowefa Smulik 136,8 proc., Stefania Kacprzak 134,5 proc., a Maria Galasińska (3 strony) 147,7 proc. W tkalni na 6 krosnach wysunął się na czoło Bronisław Ciula (177 proc.). Maria Drelich uzyskała 167,1 proc., Janina Zawiera 165,3 proc., a Maria Skabiał 164,1 proc. Helena Plachta (4 krosna) osiągnęła 187,6 proc., Zofia Wielńska 165,9 proc., Maria Józwiak 157,4 proc.

W PZPB Nr 3 w tkalni na „czwórkach” wyróżniły się Krystyna Dobrzańska (180 proc.) i Daniela Mrówka (178 proc.). We współzawodnictwie zespołowym zespół mistrza Szora osiągnął 146,3 proc. wyprzedzając zespół Tosika (127 proc.). Zespół Banaszczyka (119,2 proc.) wyprzedził zespół Człapińskiego (118,8 proc.). Zespół Bociana (114,9 proc.) uległ zespołowi Buchnera (120 proc.).

W PZPB Nr 4 odznaczyły się przedk! Helena Dobrzyńska (169,4 proc.), Maria Bakalarczyk (165,5 proc.) i Franciszka Zajac (141 proc.).

W PZPB Nr 6 w tkalni na „szóstkach” osiągnęła Zofia Pietraszek 162,6 proc., a Wanda Strzelczyk 161,5 proc. Na „czwórkach” odznaczyły się Em. Janiszewska (163,2 proc.) i Maria Rajską (160,3 proc.). W przedziałni (750 wrzecion) wyróżniły się Stanisława Smyczek (146,1 proc.) i Maria Haf (141,2 proc.).

W PZPB Nr 7 w przedziałni (780 wrzec.) uzyskała Kornelia Nowak 160,8 proc., a Władysława Baryła 158,4 proc. W tkalni na czwórkach pierwsze miejsce zajęła Stefania Wińska (179,8 proc.). Zygmunt Skaliński osiągnął 178,7 proc.

W PZPB Nr 9 w tkalni na 6 krosnach wysunęli się na czoło Stanisław Kubik (163,8 proc.) i Józef Zakrzewski (161,5 proc.). Trzecie miejsce zajęła Feliksa Pakulska

(159,7 proc.). W przedziałni (762 wrzec.) uzyskała Joanna Wilczak 147,3 proc., a Jadwiga Woniak 140,9 proc.

W PZPB Nr 16 w przedziałni (860 wrzec.) wyróżniły się Julia Kulis (163 proc.) i Władysława Siachłowska (141,5 proc.). Julia Górczak (704 wrzec.) osiągnęła 154,4 proc.

W PZPB Nr 22 w przedziałni (3 strony) Janina Cabaj i Józefa Krawczyk osiągnęły po 156,9 proc., a Feliksa Sobczak i Karolina Gogolewska (4 strony) po 152,6 proc.

W PZPB w Gierzu w przedziałni (3 strony) odznaczyły się Antonina Nowak (164,1 proc.), Maria Podradzińska (161,6 proc.) i Stanisława Mazurkiewicz (148,6 proc.).

W PZPB w Pabianicach w tkalni na 8 krosnach uzyskał Karol Śniady 158,4 proc. Stanisława Maksymowicz (6 krosien) osiągnęła 176,2 proc. Na „czwórkach” odznaczyły się Bronisława Bujnowicz (167,8 proc.), Zofia Brożek (166,8 proc.) i Anna Paruszeńska (165,4 proc.). W przedziałni (750 wrzec.) osiągnęła Leokadia Nowacka (143,1 proc.).

W PZPB w Rudzie Pabianickiej w tkalni na 10 krosnach osiągnęła Marta Majer 172,9 proc., a Janina Stramska 165,5 proc. Helena Marciński (8 krosien) uzyskała 175,5 proc., Barbina Psiuk 165,4 proc. Na „szóstkach” odznaczyły się Helena Bachman (178 proc.) i Janina Kłopotek (167,5 proc.). W przedziałni (3 strony) wyróżniły się Józefa Gradzka (175 proc.) i Rozalia Piasna (163 proc.).

W PZPB w Andrychowie w przedziałni (928 wrzec.) pierwsze miejsce zajęła Rozalia Karkoszka (138,2 proc.), Janina Kudłacz osiągnęła 137,5 proc., Aniela Bizoń 137,2 proc. W tkalni na 4 krosnach wysunął się na czoło Stanisław Kizner (174,3 proc.). Katarzyna Mikołajko uzyskała 169,6 proc., Katarzyna Pajak 166,7 proc., Antoni Sztuka 159,7 proc. W oddziale przygotowawczym odznaczyły się Rozalia Rusinek (137,6 proc.) i Honorata Wyroba (135,5 proc.).

NA WOKANDZIE

Sąd Pracy, mieszczący się w gmachu Sądu Okręgowego, Plac Dąbrowskiego 5, rozpatrywał ostatnio charakterystyczną sprawę. Julian Appel, pracujący w „Filmie Polskim” od roku 1944, wystąpił ze skargą przeciwko temu przedsiębiorstwu. W styczniu bieżącego roku został on bowiem zwolniony bez wypowiedzenia. Wobec tego prosił on Sąd

Czy można usunąć pracownika bez wypowiedzenia?

o przyznanie mu sumy 94 tys. zł. tytułem trzymiesięcznego odszkodowania oraz wypłaty za niewykorzystany urlop.

Sąd nie dopatrzył się w postępowaniu „Appla żadnych przyczyn, dających pracodawcy prawo do niezwłocznego rozwiązania umowy o pracę i przyznał całą sumę 94 tys. zł. pokrzywdzonemu ob. Applowi.

Co usłyszymy przez radio

12.04 Dzień. 12.25 Muzyka słowiańska w wyk. Ork. P. R. w Bydgoszczy. 12.50 (E) Interludium z płyt. 13.00 D. c. Muzyki słowiańskiej. 13.20 Przerwa. 14.00 Muzyka kameralna. 14.30 „Porozmawiajmy” — audycja dla dzieci. 14.50 (E) Muzyka obładowa (płyty). 15.10 (E) Wiadomości lokalne. 15.15 (E) Chwila muzyki. 15.20 (E) Wiadomości lokalne. 15.15 (E) Chwila muzyki. 15.20 (E) „Henryk Kuna”. 15.30 (E) Mascagni jako kompozytor i jako kapelmistrz (płyty). 16.00 Dziennik. 16.20 Chwila Biura Studiów. 16.25 „Najcenniejszy skarb” — pogadanka. 16.30 Pogadanka J. Lis-Błoński.

16.35 Radiowy poradnik językowy. 16.50 Audycja oświatowa TUR-u. 17.00 Popularne utwory symfoniczne. 17.45 „Nowe książki”. 18.00 „Dla każdego coś miłego”. W przerwie „Colas Breugnot”. 20.00 1) Dziennik. 2) Felieton J. Kotla. 20.20 „Sen nocy warszawskiej” — słuchowisko. 21.00 „Dawna muzyka”. 21.20 (E) Koncert życzeń. 21.35 (E) Muzyka z płyt. 21.47 (E) Omówienie programu lokalnego na jutro. 21.50 Koncert symfoniczny. TRANSMISJA Z PARYŻA 23.00 Ostatnie wiadomości. 23.15 Program na jutro. 23.30 Zakończenie audycji i Hymn.

Kino „POLONIA”

Początek seansów:

w dni powszednie o godz. 16, 17.30, 19, 20.30
w niedz. i święta o godz. 14.30, 16, 17.30, 19, 20.30

3190-k

DZIS PREMIERA!
filmu produkcji polsko-radzieckiej

„POLSKA”

Film o walce Polski Podziemnej z okupantem. Film o pracy społeczeństwa polskiego nad odbudową kraju.

Kronika Pabianic

Komu winszujemy

Czwartek, 20 maja 1948 roku.
Dziś: Bernarda.

Kino

Kino „Polonia” — dziś i dni najbliższe film produkcji polskiej „Ostatni Etap” (Oświęcim).

Kino „Robotnik” — dziś i dni najbliższe, film produkcji polskiej „Ostatni Etap” (Oświęcim).

Dyżury aptek

Dziś, w czwartek, dnia 20 maja r.b. dyżuruje apteka mgr. Markusa, ul. Armii Czerwonej 24.

Dyżury lekarskie

W bieżącym tygodniu do soboty, dn. 22 maja br. godz. 6-ta rano dyżur lekarski Ubezpieczalni Społecznej pełni dr. Długoszewski zam. przy ul. Armii Czerwonej 23, tel. 217.

Ważniejsze telefony

Miejska Komenda M. O.	63
Pogotowie Ubezpieczalni Społecznej	208
P. C. K.	112
Dworzec Kolejowy	91
Zarząd Miejski	66
P. Z. P. B.	23
Telegraf	213
P. P. R.	5
P. P. S.	143
RKU, Komenda Garnizonu	33
Straż Pożarna	0

Redaktor „Głosu Pabianic” przyjmuje interesantów codziennie od godziny 11 — 12, w redakcji przy ul. Limanowskiego 11, 2 piętro, tel. 4.

ZEBRANIE KÓŁ

Godzina 17-ta — Spółdzielnia „Społem”; godz. 18-ta — nauczycielskie; godz. 13-ta — Przędzalnia I PZPB.

Z ŻYCIA ZWM

Zarząd Miejski ZWM w Pabianicach wzywa wszystkich przewodniczących i sekretarzy kół ZWM na odprawę Komitetu Jedności Organizacji Młodzież, które odbędzie się dziś, w czwartek, d. 20 maja br. o godz. 20.30 w lokalu ZWM, przy ul. Pułaskiego 36.

Obecność obowiązkowa pod rygorem organizacyjnym.

KOMUNIKAT

Dziś, w czwartek, dnia 20 maja br. o godz. 20.30 w lokalu ZWM przy ul. Pułaskiego 36 odbędzie się odprawa przewodniczących i sekretarzy lokalnych Komitetów Jedności Organizacji Młodzieżowych.

Ogłoszenia drobne

GRZEGOŁOWSKI Feliks, Pabianice, ul. Poniatowskiego 15, zgubił prawo jazdy, książkę rejestracyjną samochodu nr 30684 i kartę rejestracyjną ze Starostwa Powiatu Łaskiego. 69-K

Koło Młodzieżowe przy Ośrodku Konfekcyjnym Nr 6

Na zebraniu młodzieży Ośrodka Konfekcyjnego Nr. 6 kierownik referatu młodzieżowego Zarządu Głównego Zw. Odzieżowców, ob. Paliński wygłosił referat o robotniczym ruchu zawodowym. Nawiązując do obecnej działalności Związków Zawodowych w Polsce, ob. Paliński podkreślił dążenie do skupie-

nia młodzieży pracującej w młodzieżowych organizacjach zawodowych i wezwał do stworzenia koła młodzieżowego. Nowopowstałe w Ośrodku Konfekcyjnym Nr. 6 w Pabianicach Koło Młodzieżowe — 50-te z kolei Koło Młodzieżowe Zw. Odzieżowców stawia sobie za zadanie przede wszystkim troskę o spra-

wy kulturalno - oświatowe i umasowienie sportu. W skład zarządu Koła weszli ob. ob.: Zmysłowska Zofia, Sulej Jolanta, Szymczyk Zofia, Luczak Lucyna, Adamczyk Sylwia, Szymczak Jadwiga i Niemiec Edward.

Zebranie młodzieży zakończono odśpiewaniem pieśni „Jak górne orły rwą się do lotu”.
E Niemiec.

Głosu Czytelników

O właściwą sprzedaż ulgowych biletów do kina

W drugi dzień Zielonych Świąt udałem się do kina „Polonia” w Pabianicach na film „Ostatni Etap”. Choć było jeszcze wiele miejsc ulgowych nie za kreslonych na planie, nie otrzymałem biletu ulgowego, gdyż kasjerka oświadczyła, że „bilety są jeszcze, ale już zamówione”.

Wprowadzenie za pośrednictwem Zw. Zawodowych ulgowych biletów dla mas pracujących ma na względzie przede wszystkim dobro tych ostatnich.

Podobne wspomnianemu na wstępie łamanie tego systemu wyprowadza często z równowagi najspokojniejszych na-

wet ludzi. Zamawiają bowiem ulgowe bilety osoby, które ich nie wykorzystują. Powstaje więc dziwna sytuacja: uprawnieni do ulgowych biletów są zmuszeni do wykupywania biletów normalnych, a wiele miejsc na sali świeci pustkami.

Uważam, że będę wyrazicielem opinii większości pracujących, jeśli powiem, że każdy kto chce mieć ulgowy bilet, powinien stanąć razem ze wszystkimi w „ogonku”.

Bronisław Karbowiak,
Pabianice, Poniatowskiego 18.

Zjazd techników - ceramików

W dniach od 3 do 5 lipca r.b. odbędzie się w Warszawie, w lokalu przy ul. Hożej 88, pierwszy ogólnopolski zjazd techników-ceramików.

Celem zjazdu będzie zjednoczenie szeregów pracowników technicznych oraz przygotowanie do przystąpienia ich do Stowarzyszenia Inżynierów i Techników.

Komitet zjazdu ukonstytuował się już z przewodniczącym Bohdanem Szałwińskim na czele.

Komitet zwraca się z apelem do wszystkich ceramików o nadsyłanie następujących danych:

Adres, miejsce pracy oraz zajmowane stanowisko.

Komitet prosi jednocześnie o szczegółowe informacje, dotyczące profesorów i kolegów techników-ceramików, poległych w czasie wojny oraz zmarłych, celem umieszczenia ich nazwisk na tablicy pamiątkowej i w księdze dowodowej.

Przedpłatę na koszty zjazdu w wysokości 2.000 zł. należy nadsyłać na konto PKO nr I-7025.

Adres Komitetu Organizacyjnego I Zjazdu: Warszawa, ul. Narbutta 15a, m. 1, lub ul. Hoża 88.

Łódź i Koluszki połączył dalekosiejący kabel telefoniczny

W ostatnich dniach oddany został do użytku na PKP dalekosiejący kabel telefoniczny na trasie Łódź — Koluszki.

Wybudowanie powyższej linii kablowej jest poważną inwestycją — pierwszą w tej skali w dziedzinie urządzeń telefonicznych w okresie powojennym.

Wartość wybudowanej linii wynosi ok. 70 milionów zł.

Linia kablowa Łódź — Koluszki jest fragmentem przyszłej wielkiej sieci kablowych połączeń telefonicznych na PKP.

Obecnie jest w toku budowa dalekosieźnego kabla Warszawa — Katowice.

Kopiec Grunwaldzki

usypany zostanie na polu historycznych zmagani z Krzyżactwem

W dniu 15 lipca br. przypada 538 rocznica wielkopomnego zwycięstwa pod Grunwaldem. Władze okręgowe Polskiego Związku Zachodniego, w porozumieniu z wojewodą olsztyńskim ustaliły, że uroczystości grunwaldzkie w województwie olsztyńskim odbędą się w niedzielę, dnia 18 lipca br.

W dniu tym przed południem odbędzie się w Olsztynie uroczyste przekaza-

nie jednostkom wojskowym, stacjonującym na terenie województwa 2-ch sztandarów, ufundowanych przez społeczeństwo.

Po południu przedstawiciele władz, partii politycznych, organizacji społecznych i młodzieżowych udadzą się na historyczne pola grunwaldzkie, gdzie nastąpi uroczysty akt rozpoczęcia sypania kopca grunwaldzkiego.

Nie niszczyć drzewostanu!

Konicki Konrad, wieś Chechło, pow. łaski i Ornaw Zdzisław, ul. Ludowa 6 — zostali przychwyleni na gorącym uczynku łamania i wyrwania gałęzi w Parku Wolności. Przeciwno niszczytelom zostało wdrożone dochodzenie.

Sprostowanie

Do sprawozdania z meczu LKS—PTC, które się ukazało w onegdajszym numerze naszego pisma, wkradła się przykra omyłka, a mianowicie: zamiast LKS podano toruńskiego „Pomorzanina”, co niniejszym prostujemy.

Rozegrany w drugi dzień Zielonych Świąt mecz z „Pomorzaninem” zakończył się również zwycięstwem PTC w stosunku 1 : 0.

Wieści z kraju

ZJAZD KRAJOZNAWCZY W SZCZECINIE

Dnia 27 bm. odbędzie się w Szczecinie ogólnopolski zjazd Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego z udziałem ok. 200 delegatów z całego kraju.

UZDROWISKO W HORYŃCU ZNOWU CZYNNE

Znane przed wojną uzdrowisko Horyniec w pow. lubaczowskim (woj. rzeszowskie) było dotychczas nieczynne na skutek zniszczeń wojennych. Obecnie uzdrowisko zostało otwarte, a komisja z Ministerstwa Zdrowia, która bawiła w Horyncu stwierdziła, iż tamtejsze borowiny i źródła siarczane należą do najaktywniejszych w Polsce.

DORSZ I LESZCZ DO NIEMIEC I CZECHOSŁOWACJI

Centrala Rybna wywoziła w pierwszej dekadzie maja br. do Niemiec 110 ton dorsza, do Czechosłowacji zaś 30 ton dorsza i 14 ton mrożonego leszcza.

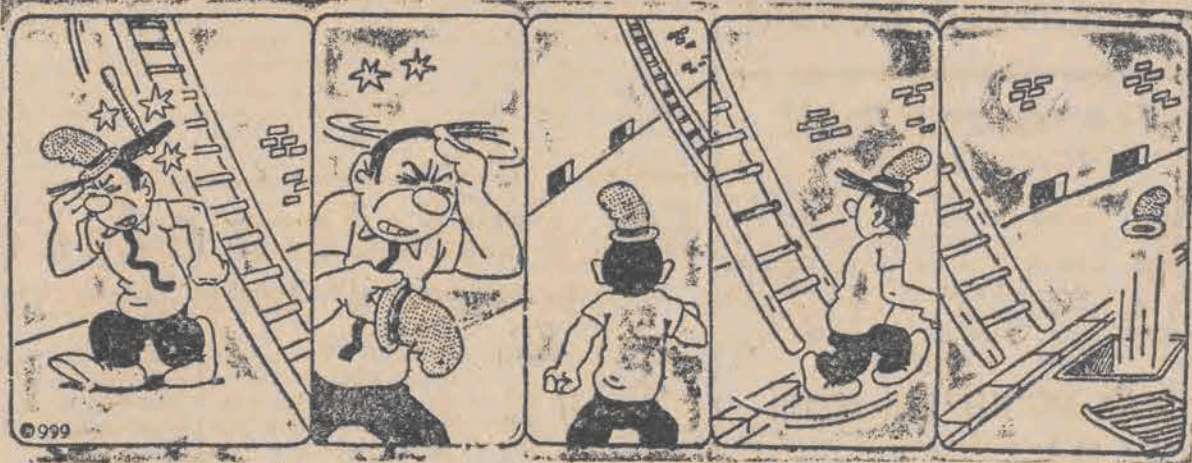
RZESZÓW KU CZCI ŻOŁNIERZY KBW

W dniach 22 — 23 bm. Rzeszów obchodzić będzie uroczystości rocznice KBW. Uroczystość rozpocznie się odsłonięciem tablicy pamiątkowej ku czci 100 żołnierzy KBW, poległych na terenie tego województwa przy likwidowaniu band UPA i NSZ.

POLSKI WĘGIEL NA PANAMSKIM STATKU DO GIBALTARU

Panamski statek „Parita Sun” wypłynął z Gdyni z ładunkiem 7.327 ton węgla do Gibraltaru.

Przygody Jasia Wiercipięty

D-018911

Młotek leci!

Ojoi!

Drabinka — leci!

Uciek!

TEATRY

TEATR WOJSKA POLSKIEGO

gra codziennie ciesząc się dużym powodzeniem amerykańską sztukę „Lisie Gniazdo” w wykonaniu zespołu warszawskiego teatru Studio pod kierunkiem Karola Adwentowicza, z udziałem jego w roli głównej.

Wobec powodzenia sztuka „Lisie Gniazdo” będzie grana do niedzieli dnia 23 bm. włącznie.

Początek przedstawienia punktualnie o godzinie 19.

TEATR POWSZECHNY

Dziś o godz. 19.15 gościnnie występ Janiny Piaskowskiej w świetnej nowocześniejszej sztuce Verneuil'a p. t. „Już nigdy nie skłamię”.

TEATR KAMERALNY DOMU ŻOŁNIERZA

Dziś i jutro o godz. 19.15 farsa Noela Cowarda „SEANS”. Udział biorą: Hanna Bielicka, Helena Buczyńska, Halina Głuszkówna, Wanda Jakubińska, Michał Melina, Danuta Szafarska i Ludwik Tatarski. Reżyseria: Michał Melina, dekoracje: Jana Rybkowskiego.

Kasa czynna od 12. Tel. 123-02.

TEATR KOMEDII MUZYCZNEJ „LUTNIA”

Dziś i codziennie o godzinie 19.15 „ROSE-MARIE”, romantyczna operetka w 7 obrazach Otto Heibacha. Udział biorze 60 osób. — Chór — Balet powiększony. Bilety wcześniej do nabycia do godz. 16.30 w Związku Art.-Plastyków, ul. Piotrkowska 102, a od godz. 17 w kasie teatru. W niedzielę kasa teatru czynna od godz. 11.

TEATR „SYRENA”, Traugutta 1

Dziś, w czwartek o godzinie 19.30 komedia G. Dregely, w opracowaniu i z piosenkami Jerzego Jurandota, p. t. „DOBRZE SKROJONY FRĄK”, z gościnnym występem Ireny Horeckiej i Kazimierza Szuberta na czele zespołu „SYRENA”.

Kasa czynna cały dzień. Tel. 272-70.

TEATR „OSA” (Zachodnia 43, tel. 140-09)

Dziś o godz. 19.30 OSTATNIE DNI!!!

WIOSENNY BIEG

Udział biorą: H. Grossówna — A. Dymśa — J. Gosławski — H. Grochowska — M. Łukjańska — B. Halimirska — St. Piasecka — J. Darski — M. Dąbrowski — Z. Łuczak — H. Szwajcer — Duet Salt.

Przy pianinach: Z. Wiehler i W. Synder. Reżyseria: A. Dymśa. Dekoracje: St. Frasiak. Przedprzedaż w kasie teatru (telefon 140-09) w godz. 10—13 i od 16.

KINA

ADRIA — „Pygmalion”, godz. 16.30, 18.30, 20.30; w niedziel. 14.30.

BAŁTYK — „Słowe Serca”, godz. 17, 19, 21; w niedziel. 15.

BAJKA — „Wśród Ludzi”, godz. 16.30, 18.30, 20.30; w niedziel. 14.30.

GDYNIA — Program Aktualności Kraj i Zagr. Nr 12 godz. 11, 12, 13, 14; w niedziel. 11, 12.

GDYNIA — „Guvernanta”, godz. 16, 18.30, 21; w niedziel. 13.30.

HEL — „Bitwa o Szyn”, godz. 17, 19, 21; w niedziel. 15.

MUZA — „Carie Kłamię”.

POLONIA — „Polska”, godz. 17.30, 19, 20.30; dodatk. seans o godz. 16, w niedziel. 14.30.

PRZEDWIOSNIE — „Zielona dolina”, godz. 16, 18.30, 21; w niedziel. 13.30.

ROBOTNIK — „Moje Uniwersytety”, godz. 17, 19, 21; w niedziel. 15.

ROMA — „Konwój”, godz. 16, 18.30, 21; w niedziel. 13.30.

REKORD — „Zenobia”, godz. 16.30, 18.30; w niedziel. 14.30.

STYLOWY — „Czarodziejskie Ziarno”, godz. 16.15, 18.15, 20.15; w niedziel. 14.15.

SWIT — „Nauczycielka Wiejska”, godz. 16, 18, 20.30; w niedziel. 13.30.

TĘCZA — „Czarodziejskie Ziarno”, godz. 17, 19, 21; w niedziel. 15.

TATRY (w ogrodzie) — „Pani Miniver”, godz. 16, 18.30, 21; w niedziel. 13.30.

WISŁA — „Casablanca”, godz. 17.15, 19.15, 21.15; dodatk. seans. o godz. 15.15; w niedziel. 13.15.

WŁOKNIARZ — „Płomień Nowego Orleanu”, godz. 17, 19, 21; w niedziel. 15.

Kino „WŁOKNIARZ”

W PIĄTEK, 21 MAJA B. R.

PREMIERA

FILM HISTORYCZNY

PRODUKCJI RADZIECKIEJ

„ALEKSANDER NEWSKI”

3191k

Stono zapłacić

„Blackpool” za Wardle’a

LONDYN (obsł. wł.) — Tegoroczny finalista piłkarskiego pucharu Anglii — Blackpool, zakupił do swej drużyny Wardle’a, lewego łącznika klubu „Grimsbytown” za 12.000 funtów szterlingów. Jest to najwyższa wota zapłacona dotychczas przez ten klub za zawodnika.

Waga amatorzy piłki nożnej!

Podaje się do wiadomości, że przedprzedaż biletów wejścia na zawody ligowe ZZK (Poznań) — ŁKS, które odbędzie się w dniu 23 maja br. o godz. 18-tej na stadionie ŁKS-u — rozpoczęła się w dniu dzisiejszym.

Bilety do nabycia w firmie Sanitas, Łódź, ul. Piotrkowska Nr 81.

Ze sportu

Złotką w oku...

Krótki zarys historii ŁKS-u na przestrzeni lat 40-tu

W sobotę rozpoczyna się tydzień jubileuszowy 40-lecia działalności jednego z najstarszych klubów sportowych w Polsce — ŁKS-u.

W ciągu tego tygodnia Łódź będzie obfitowała w różnego rodzaju imprezy sportowe o charakterze nie tylko ogólnopolskim, ale również międzynarodowym. Wielką imprezą sączyją nam pięściarze, którzy w ciągu 3 dni w Łodzi walczą będąc nieomal że o rękawice olimpijskie, wielką imprezę przygotowują nam lekkoatleci, którzy gościć będą u siebie silny team Czechosłowacji, ciekawie również zapowiadają się ligowe spotkania piłkarskie, ale zanim znajdziemy się na stadionie ŁKS-u, wielu zapewne Czytelników zaciekawi historia tego klubu.

Wśród mieszkańców naszego miasta można znaleźć jeszcze kilku „elkasiaków”, którzy pamiętają te odległe dla dzisiejszego pokolenia czasy, gdy ŁKS stawał swe pierwsze kroki w życiu sportowym Łodzi i opowiadają o nich z tą samą łezką w oku, z jaką zwykli dziadkowie opowiadają różne historie swym wnuczkom.

Poniżej przytaczamy krótki zarys historii ŁKS-u w relacji jednego z takich weteranów:

W roku bieżącym upływa 40 lat od chwili, kiedy garstka ludzi czynu, nie bacząc na wszelkiego rodzaju trudności, zdecydowała się stworzyć organizację sportową pod nazwą Łódzki Klub Sportowy, zwaną po prostu ŁKS-u.

Pod zaborem rosyjskim organizacja tego rodzaju o wybitnie polskim charakterze nie miała wielkich szans powodzenia, w przeciwnieństwie do uprzywilejowanych różnych niemieckich „Vereinov”, których już kilka istniało w tym czasie na terenie Łodzi.

Popularna piłka nożna już w chwili powstania ŁKS-u cieszyła się coraz większym zainteresowaniem, zwłaszcza, że po pierwszych niepowodzeniach zaczęły się sukcesy elkasiaków. Najlepszym tego dowodem są uzyskane mistrzowskie tytuły Łodzi w latach 1912, 1913 i 1914 przez wzrastającą na siłach drużynę ŁKS-u.

Brak własnego boiska, uniemożliwiający racjonalne uprawianie sportu zmusił ówczesne władze klubu do poczynienia kroków w kierunku uzyskania odpowiedniego terenu, co się wreszcie udało.

NA ULICY SREBRZYŃSKIEJ

Dzięki staraniom ś.p. T. Horeka i obecnie

go prezesa honorowego p. W. Taubwercela uzyskano teren przy ul. Srebrzyńskiej, który po rocznym przygotowaniu doczekał się otwarcia w dniu 16 maja 1912 r. Na terenie tym znalazło pomieszczenie boiska piłkarskie, bieżnia, 2 korty tenisowe, ekromne trybuny otwarte i budynek gospodarczy.

Oprócz piłki nożnej ŁKS propagował również lekkoatletykę, wychowując wybitne jednostki, które na ówczesne czasy uzyskiwały w poszczególnych konkurencjach dość dobre wyniki, ustalając rekordy Łodzi, a nawet bijąc rekordy rosyjskie.

Wspaniale zapowiadająca się działalność klubu została przerwana w 1914 r. przez wybuch wojny światowej. Przerwa ta trwała do roku 1916, kiedy to grono pozostałych w Łodzi elkasiaków próbuje zespolic się i wznowić działalność klubu. Był to ciężki okres, gdyż trzeba było zaczynać wszystko od początku — bez boiska, lokalu, sprzętu, funduszu itd.

PIERWSZA OKUPACJA NIEMIECKA

W okresie tym pod okupacją niemiecką powstało cały szereg nowych klubów „ersatzów”, które starały się wyeliminować lub o-

ślabić działalność ŁKS-u. Chociaż jednak sukcesy sportowe chłopców w białoczerwonych kostiumach były znikome, to jednak ŁKS w życiu sportowym Łodzi odgrywał wciąż ważną i dominującą rolę.

Od roku 1921 ŁKS zaczyna osiągać poważne sukcesy w pracach organizacyjnych i sportowych. Uprzednio zdobyty teren sportowy przy ulicy Srebrzyńskiej został podczas wojny światowej zupełnie zniszczony. Zarząd klubu w ciągu kilkunastu lat starał w Zarządzie Miejskim uzyskać jednak w r. 1923 nowy teren pod budowę stadionu przy Al. Unii.

NA PLACU UNII

Od tego czasu zakres pracy ŁKS-u coraz bardziej się rozszerza i ogarnia różne dziedziny sportu. W sierpniu 1924 r. ŁKS obchodził 15-lecie istnienia klubu — imprezy odbywają się już na własnym stadionie, przy udziale najwybitniejszych sekcji: piłkarskiej i lekkoatletycznej. Inne sekcje, jak kolarska, tenisowa, szermiercza były w stadium organizacji.

Na jubileuszu 25-lecia istnienia klubu, obchodzonego w czerwcu 1933 r., ŁKS może poszczycić się nieładą dorobkiem, gdyż czynnych jest 10 pełnowartościowych sekcji sportowych: piłkarska, lekkoatletyczna, kolarska, gier sportowych, pływaków, tenisowa, bokserska, szermiercza, strzelecka i hokejowa.

Po raz trzeci jubileusz 30-lecia istnienia klubu obchodzony był w r. 1939.

ZAMIAST BOISKA —

OBOZY KONCENTRACYJNE

Wybuch wojny. Wielu elkasiaków staje w szeregach Armii. W kilka tygodni później klub dzieli los wszystkich innych polskich stowarzyszeń — zostaje rozwiązany przez władze niemieckie. Liczni zawodnicy ŁKS-u dostają się do więzień, trafiają do obozów koncentracyjnych. Wielu z nich nie sądziło, że wrócić do ukochanej działalności.

Kiedy pozostali przy życiu zapaleńcy usiłują już w pierwszych miesiącach po wyzwoleniu wznowić działalność klubu, stają wobec ciężkiego zadania. Całkowity brak sprzętu sportowego, zdewastowane w okresie wojny boiska, przeżebione szeregi czynnych zawodników, brak lokalu — zdają się przekreślać z góry wszelkie zamiary. Entuzjazm robi jednak swoje. ŁKS już wkrótce dzierży znów prym w życiu sportowej Łodzi, rozwija coraz żywniejszą działalność, wierny swym długolennym tradycjom.

TYLKO WIDZEW DOTRZYMUJE KROKU

ŁKS-owi

Obchodzony w tym roku jubileusz jest jedynym w swoim rodzaju na terenie naszego miasta. Jedynie Robotnicze Towarzystwo Sportowe „Widzew”, mające poza sobą podobną przeżycia, wykazujące się tym samym, pionierskim zapałem — dotrzymało kroku do dnia dzisiejszego najstarszemu klubowi Łodzi — ŁKS-owi.

10 tysięcy bezpłatnych biletów otrzyma młodzież na zawody jubileuszowe ŁKS-u

Komitet Jubileuszowy ŁKS-u na swym ostatnim posiedzeniu powziął cały szereg decyzji odnośnie kwestii organizacyjnej i porządkowej, oraz uchwalił, mając na uwadze propagandę sportu wśród najszerszych mas niezamożnej młodzieży szkolnej, przekazać do dyspozycji dyrektora Woj. Urzędu Kultury Fizycznej, mgra Nonasa, 10.000 bezpłatnych biletów wstępu. Dyr. Nonas rozpowiadał je do poszczególnych szkół. Organizatorzy zwracają się z gorącą prośbą do młodzieży szkolnej, która wejdzie na stadion pod opieką nauczycieli, by w czasie imprez zachowywała porządek, stosowała się do poleceń porządkowych i nie niszczyła urządzeń stadionu i boiska.

Rozdzielnik na bezpłatne bilety przedstawia się następująco:

W dniu 23.5.br. — otwarcie jubileuszu i mecz ligowy — 500 sztuk.

W dniu 24.5.br. — na zawody kolarskie w Helenowie — 500 sztuk.

W dniu 25.5.br. — na międzynarodowe zawody lekkoatletyczne — 5000 sztuk.

W dniu 27.5.br. — na zawody pływaków i przedolimpijski turniej bokserski — 500 szt.

W dniu 29.5.br. — na zawody tenisowe, szczyptniaki i finał turnieju międzyszkolnego — 3000 sztuk.

W dniu 30.5.br. — na uroczyste zamknięcie Jubileuszu i mecz ligowy — 500 sztuk.

Z boisk piłkarskich

Klasa A w całym kraju

WARSAWA. Podczas Ziemnych Świąt rozegrano spotkania piłkarskie o mistrzostwo klasy A, które przyniosły następujące wyniki:

Grodzów — Legia 1B 4:0, Ruch — Mekotów 3:0, Marymont — Jedność 2:0. Spotkanie dwóch drużyn prowadzących w tabeli, Bzury Syreny, rozegrane w Chodakowie, zakończyło się zwycięstwem Bzury 3:0. W tabeli sytuacja jest nadal niewyjaśniona, — prowadzi Syrena, mając 26 pkt. z 17 gier, natomiast Bzura ma 25 pkt. z 16 gier. Między tymi drużynami rozegra się walka o tytuł mistrza klasy A WOZPN. Outsiderem jest zdecydowanie warszawski Zryw.

KATOWICE. W grupie I tabeli klasy A prowadzi Naprzód (Janów), mimo porażki z katowicką Pogonią 0:1 (0:0). W grupie II liderem jest Baildon przed Siemianowiczaną. W grupie III prowadzi Naprzód (Lipiny), który ma 4 punkty przewagi nad Polonią (Piekary).

SOSNOWIEC. W rozgrywkach o mistrzostwo klasy A zagłębiowskiego OZPN wielką sensację stanowi porażka dotychczasowego lidera, Sarmacji (Będzin) z Płomiennem (Milewice) 2:3 (2:1), dzięki czemu na czwartej tabeli wysunął się ŁKS (Zagłębie).

POZNAN. Po ostatnich rozgrywkach opolskiej klasy A w tabeli grupy I prowadzi Pogon (Zabrze) przed Piastem (Gliwice). W grupie II prowadzi RKS Szombierki przed Zjednoczeniem (Zabrze).

KRAKÓW. W meczu o mistrzostwo klasy A KOZPN niepodzielanej porażki doznał Chełmek, przegrywając wysoko z Dąbskim 1:4 (0:2). Wynik ten nie wpłynął jednak na układ tabeli i drużyna Chełmka jest już mistrzem. Z pozostałych rozgrywek na uwagę zasługuje remis 2:2, uzyskany przez Prokocim w meczu z Szczakowiaką.

POZNAN. Ostatnie rozgrywki klasy A Okręgu Poznańskiego przyniosły w grupie I zmianę lidera. Ostrowia, zwyciężając poznańskich Zjednoczonych 4:0, wysunęła się na pierwsze miejsce przed Sanem i Wartą 1B. W grupie II prowadzi nadal Dąb (Poznań) przed Polonią (Leszno) i Zjednoczonymi z Kępna.

ŁÓDŹ. W łódzkiej klasie A nie zanotowano po ostatnich rozgrywkach większych zmian w tabeli. W Zielone Świąta rezerwa ŁKS-u przegrała z PTC 0:6, a rezerwa Widzewa pokonana została przez ZZK 2:4.

WROCŁAW. W mistrzostwach klasy A Dolnośląskiego OZPN w poszczególnych grupach prowadzi: Polonia (Świdnica) przed Garbarnią (Brzeg). W grupie II pewnym mistrzem jest wrocławska Burza. W grupie III Pafawag

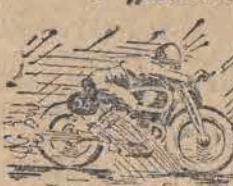
ma jedynie przewagę w stosunku bramek nad wrocławskim Gazem. W grupie IV na pierwszym miejscu kroczy IKS Wrocław.

PRZEMYŚL. Po ostatnich rozgrywkach w podokręgu przemyskim prowadzi Polonia (Przemyśl) przed Czuwajem (Przemyśl).

LUBLIN. W lubelskiej klasie A Lublinianka umocniła swą pozycję lidera, zwyciężając ZZK (Chełm) 8:4 (3:2). Znajdująca się na drugim miejscu Sparta z Zamościa pokonała ZZK Sygnał 3:1 (2:1).

Włosi triumfują

w „Grand Prix” Monco

PARYŻ (obsł. wł.) — Motocyklowe Grand Prix Monco zdobył Włoch Brini na motorze „Gilera”, przebywając 190.8 km w czasie 2:12:57.2 godz. Drugim był Włoch Gambi, który na „Nortonie” ukończył

wyścig w czasie 2:14:10.9 godz. przed Francuzem Monmeretem na „AJS” — 2:14:57.5 godz.

Wszyscy zawodnicy startowali na motocyklach o pojemności 500 ccm.

Przedprzedaż biletów

na zawody ŁKS-u

Przedprzedaż biletów na wszystkie imprezy Tygodnia Jubileuszowego ŁKS-u odbywa się w firmie „Sanitas”, ul. Piotrkowska 61.

Znaczki jubileuszowe

Komitet Jubileuszowy ŁKS-u zawiadamia, że są do nabycia w Sekretariacie Klubu, Łódź, ul. Piotrkowska 67, znaczki jubileuszowe.

Piłka nożna w Wiedniu

WIEDEN (obsł. wł.) — W rozegranym tutaj międzynarodowym turnieju piłkarskim z udziałem drużyn węgierskich i austriackich, padły następujące wyniki: „Austria” — „Ujpesti” 6:2, MTK — Wacker 2:1, MTK — „Austria” 5:1, „Wacker” — „Ujpesti” 3:3.

W jakim składzie przyjadą do Łodzi lekkoatleci CSR?

Czechosłowacki zespół lekkoatletyczny S. K. „Vysokoskol’sky” (Praga), który startować będzie również w Łodzi, przyjeżdża do Warszawy w piątek, dnia 21 maja w składzie 9-ciu mężczyzn, 5 kobiet i 2-ch kierowników ekipy. Zawodnicy zeszcy startować będą w następującym zestawieniu: 100 m i 200 m — Szmid, Trubl; 400 m — Horacek; 800 m — Pan; 3000 m —

Liska; skok wzwyż — Matys; skok w dal — Rihosek (rekordzista światowych mistrzostw akademickich w r. 1947 w Paryżu — z wynikiem 7.29 m w skoku w dal); skok o tyczce — Janousek; 400 m i 200 m przez płotki — Hercic.

Panie: Lemska — 80 m przez płotki; 100 m, bieżnia; Lemova — 100 m, 200 m, 80 m przez płotki; Reichova — skok w dal, skok wzwyż, 100 m, kula, dysk; Chlumska — skok wzwyż, skok w dal; Zeniskova — dysk, czerpiec, skok wzwyż.